

БЯЛЯЎСКИ КАНСТАНЦІН ІВАНАВІЧ

Месца нараджэння: г. Орша, Віцебская вобласць

Дата нараджэння: 29.12.1929

Дата смерці: сакавік, 25.01.1944

Месца подзвігу: Аршанскі раён

Дата подзвігу: жнівень 1941–1944

Ушанаванне: Віцебская вобл., г. Орша – вуліца

Браты Бяляўскія: Іван, Анатоль, Барыс, Канстанцін – удзельнікі Аршанскага камуністычнага падполля і партызанскага руху на тэрыторыі Віцебскай вобласці ў гады Вялікай Айчыннай вайны. Браты пачалі сваю барацьбу супраць гітлераўцаў, як ім здавалася, з дробязей. Збіралі зброю, боепрыпасы на месцы былых баёў. Знаходкі хавалі спачатку ў агародах, потым – у лесе. Калі фронт адкаціўся далёка на ўсход, маладыя змагары наладзілі сувязь з кіраўніцтвам партыйнага падполля, пазней – з К. Заслонавым. Браты Бяляўскія набылі пэўны вопыт дзейнасці і сталі атрымліваць больш складаныя заданні. Косця кожную раніцу бегаў на чыгуначную станцыю, дзе старанна вывучаў рух вайсковых эшалонаў, старэйшыя дапамагалі маці – Ганне Цімафееўне, якая пад падлогай уласнай хаты хавала чырвонаармейцаў, якія ўцяклі з палону. Браты рыхтавалі ўцекачам дакументы, вопратку і перапраўлялі іх у партызанскія атрады. Сабраныя Канстанцінам звесткі дастаўляліся партызанам. Яны па рацыі накіроўвалі іх на Вялікую зямлю. Па інфармацыі маладых разведчыкаў савецкая авіяцыя па начах наносіла бомбавыя ўдары па эшалонах, чыгуначным палатне, стратэгічна значных варожых аб'ектах. З зямлі падпольшчыкі давалі савецкім лётчыкам сігналы, што значна павялічвала эфектыўнасць бамбардзіровак. Анатоль, які быў не толькі старэйшым братам, але і памочнікам кіраўніка падпольнай групы, прыняў рашэнне пакінуць Оршу і накіравацца ў лес да партызан атрада «Дзядзі Косці». Насталі суровыя партызанскія будні. Вясной 1944 года партызаны дапамагалі наступаючым часткам Савецкай арміі ўдарамі па акупантах у іх тыле. Узмужнелы 14-гадовы Косця разам з дарослымі ўдзельнікаў у выкананні разнастайных заданняў кіраўніцтва атрада. У час адной з сутычак з карнікамі ён быў цяжка паранены. Ад болю і вялікай страты крыві ісці самастойна ўжо не мог. Цяжка параненага юнака-партызана ў атрад неслі на самаробных насілках. Жыццё змагара можна было выратаваць на Вялікай зямлі. Але рана была настолькі сур'ёзная, што па дарозе ў савецкі тыл Косця памёр. Імем братоў Бяляўскіх названа вуліца ў Оршы.

ЛІТІРАТУРА

1. [Белявские](#) // Их именами названы : энцикл. спр. / редкол.: И. П. Шамякин (гл. ред.) [и др.]. – Минск, 1987. – С. 64–65.
2. **Крашаніннікаў, Я.** Браты-героі / Я. Крашаніннікаў // Ленінскі прызыў (Орша). – 1965. – 20 крас. – С. 2. ; 22 крас. – С. 2.
3. **Крашенинников, Е.** Улица братьев Белявских / Е. Крашенинников // Знамя юности. – 1978. – 9 мая. – С. 4.
4. **Мезенка, Г. М.** Бяляўскіх вуліца / Г. М. Мезенка // Віцебшчына ў назвах вуліц : манаграфія : у 2 ч. / Г. М. Мезенка. – Віцебск, 2008. – Ч. 2. – С. 21.
5. **Сузін, Л.** Мужнасць у спадчыну / Л. Сузін // Работніца і сялянка. – 1970. – № 10. – С. 8–9.
6. **Яршоў, І.** Браты / І. Яршоў // Телеком-экспресс (Орша). – 2009. – 24 сент. – С. 7.

Белявские // Их именами названы : энцикл. спр. / редкол.: И. П. Шамякин (гл. ред.) [и др.]. – Минск, 1987. – С. 64–65.

БЕЛЯВСКИЕ

Братья, участники Оршанского коммунистического подполья и партизанского движения на территории Витебской области в годы Великой Отечественной войны.

Анатолий Иванович (18.11.1922 г. – май 1945 г.), родился в г. Орша Витебской области. Член ВЛКСМ. Окончил 7 классов. Работал на Оршанском льнозаводе.

Иван Иванович (22.2.1924 г. – март 1942 г.), родился там же. Член ВЛКСМ. Окончил 7 классов.

Борис Иванович (3.3.1927 г. – 25.1.1944 г.), родился там же. Член ВЛКСМ. Окончил 6 классов.

Константин Иванович (29.12.1929 г. – март 1944 г.), родился там же. Пионер. Окончил 4 класса.

Подпольная группа под руководством Ивана Белявского организована в августе 1941 г. В нее входили все братья и их мать Анна Трофимовна. Устроившись на Оршанский железнодорожный узел на работу по ремонту вагонов, братья Белявские систематически делали насечки на шейках колесных пар, подсыпали песок в буксы; такими неисправными вагонами были забиты полевые станции, запасные пути ст. Орша. Дважды выводили из строя компрессорную станцию, добывали оружие для партизан. Иван Белявский уничтожил коменданта ст. Орша, за что был зверски замучен фашистами. После этого группу возглавил Анатолий Белявский. Когда нависла угроза ареста, братья ушли в партизаны и с июля 1943 стали бойцами отряда «Дяди Кости» 1-й партизанской бригады им. К. С. Заслонова Витебской области. Братья Белявские входили в состав диверсионной группы отряда, отличались отвагой и храбростью, рвались в самые жаркие бои, на самые трудные задания. Борис Белявский погиб в бою у д. Кулики Сенненского района, похоронен в д. Воронино Сенненского района, посмертно награжден орденом Отечественной войны II степени. Константин Белявский тяжело ранен в бою и скончался по пути на Большую землю. Анатолий Белявский продолжал отважно сражаться в партизанском отряде, а после соединения с частями Красной армии – на фронте. Погиб в бою в Германии.

Именем братьев Белявских названа улица в г. Орша.